Пам'ятайте про Україну!

СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація:
"Svoboda", 30 Montgomery St.
Jersey City, N.J. 07302
Телефони: (201) 434-0237
(201) 434-0807
з Ню Йорку (212) 227-4125
УНСоюз (201) 451-2200
з Ню Йорку (212) 227-5250

РІК LXXXVIII. Ч. 31. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, СЕРЕДА, 18-го ЛЮТОГО 1981 ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, WEDNESDAY, FEBRUARY 18, 1981 No. 31. VOL. LXXXVIII.

У НЮ ЙОРКУ ВІДБУЛАСЯ ШИРША ГРОМАДСЬКА НАРАДА

Ню Йорк, Н.Й. — Президія Комітету для Правопорядку в УККА скликала на день 31-го січня 1981 року ширшу громадську нараду, щоб скласти звіт із пророблено праці і спільно застановитися над дальшою дією. На нараді було присутніх 94 осіб, які репрезентували 27 громадських організацій у ЗСА, деякі відділи УККА, як також українську пресу. Серед присутніх був Владика Митрополит Мстислав, якого предсідник наради д-р Іван Флис окремо привітав і запросив до президії.

Нарадами проводили президія в складі: д-р Іван Флис — предсідник; заступники: Іван Олексин, д-р Богдан Шебунчак, секретар — ред. Ольга Кузьмович.

Після привітання присутніх і прийняття ними порядку нарад, члени президії приступили до звітування. Обширний звіт подав д-р Флис, зокрема точно інформуючи про переведені дві зустрічі з представниками діючого УККА, а це в дні 12-го грудня м.р., і 16-го січня ц.р. Перша зустріч відбулася на пропозицію так президії Комітету для Правопорядку (листом до д-ра Л. Добрянського з дня 23-го листопада 1980 року), як і Екзекутиви УККА. Під час цієї зустрічі президія Комітету для Правопорядку, речником якої був д-р Флис, подала чотири передумови повернення 27 громадських організацій у систему УККА, а це: 1) повний поворот до статуту з-перед 1976 року, 2) поворот до ротаційної системи, 3) привернення УККА його первісного характеру організації організацій загальногромадського характеру, 4) узгіднення характеру тіла, яке контролювало б працю Екзекутиви (вужча президія).

Під час розмов 12-го грудня м.р., речники теперішнього УККА т.зв. Спеціяльна Комісія УККА, брала до уваги лише точки другої і четвертої передумови, однак обширна дискусія не довела до ніякого узгіднення, тимбільше, що д-р Лев Добрянський обстоював повну леґальність XIII Конґресу, а з тим ставив вимогу підпорядкування обраним на цьому конґресі органам.

Однак прийнято пропозицію інж. Євгена Івашкова, а це зійтися ще раз, конкретно 16-го січня ц.р., з тим, що д-р Флис приготує на цю зустріч усі докази переступлення статуту на XIII Конґресі і під час його підготови. Вміжчасі д-р Флис відбув дві розмови з інж. Івашковим, які однак не внесли ніяких нових елементів.

Друга зустріч із речниками Спеціяльної Комісії УККА відбулася, як заплянованo, 16-го січня ц.р. На ній д-р Флис, не зважаючи на протест ред. Ігната Білинського, що це не є доцільне, відчитав усі виготовлені докази переступлень статуту і правопорядку перед та під час XIII Конґресу. Речники УККА оспорювали кожний із тих доказів та старалися поменшити їхню важливість, уважаючи, що ціла проблема зводиться до ротаційної системи та амбіції деяких осіб. Тому речники УККА з натиском заявили, що бажають переговорювати лише з представниками чотирьох ключових для них організацій, а це: УНСоюзу, УБСоюзу, ОДВУ і СУА, а не визнають ніякого громадського комітету. Щойно виразна заява д-р І. Флиса та І. Олексина, що вони репрезентують у цих розмовах не лише свої організації, а також ті всі інші, які їх до того уповажнили, спонукали д-ра Л. Добрянського дальше вести нараду. На жаль, у дальшому перебігу розмов речники УККА гостро боронили своїх позицій, уважаючи, що все перед і під час XIII Конґресу відбулося зовсім правильно, що закиди представників Комітету для Правопорядку несправедливі та що єдиний спосіб закінчення конфлікту є вступити всім знову у систему УККА.

Тим друга спроба переговорів закінчилася. Із чотирьох точок, поставлених президією Комітету для Правопорядку на першій зустрічі, речники УККА заторкнули в другій лише — останню, ставлячи однак і тут свою передумову, що до евентуальної вужчої президії УККА мають увійти такі члени, яких визначить теперішня Екзекутива УККА. В обидвох розмовах як речники УККА брали участь: д-р Л. Добрянський, І. Білинський, д-р Аскольд Лозинський, Лев Футала, Володимир Мазур, інж. Е. Івашків, Богдан Тодорів, Олекса Калиник і Ярослав Савка. Президію Комітету для Правопорядку заступали: д-р І. Флис, І. Олексин, д-р Б. Шебунчак (неприсутній на другій розмові з приводу захворіння), Іванна Рожанковська, Роман Данилюк і О. Кузьмович.

Після звіту д-ра Флиса дали короткі доповнення інші члени Президії, як теж звітували із праці секретар і скарбник Комітету. У доповненні до звіту д-р Б. Шебунчак ствердив, що в часі обидвох розмов із речниками УККА були намагання розбити єдність Комітету, натякаючи на можливість договорення двох політичних середовищ, а це ОУН (б) і ОУН (м).

Він, запевнив, однак, в імені ОДВУ та інших організацій в його системі, що такі намагання не мають ніяких виглядів.

У дискусії першим слово забрав Митрополит Мстислав, звернувши увагу, що XIII Конґрес був вислідом довголітнього наступу одного політичного середовища в цілі опанувати ціле українське громадське життя. Православна Церква є частиною того громадського життя, отож слідкує за усіми подіями дуже точно і є також предметом атаки того середовища. На доказ того Владика поінформував про листа до православного духовенства і вірних пера голови У. Народної Помочі В. Мазура. Владика Мстислав бачить єдину розв'язку теперішньої ситуації у скликанні надзвичайного Конґресу СКВУ.

Далі голос забрало сім репрезентантів поодиноких організацій. На прохання їх, як теж усіх присутніх д-р Флис повністю прочитав правно обосновані докази переступлень і зламань статуту у підготові і переведенні XIII Конґресу Українців Америки.

Після перерви д-р Роман Борковський подав резюме своєї приготованої на нараду доповіді п.з. „До ситуації в громаді після XIII Конґресу", в якому представив ряд можливостей, як розв'язати існуючу сьогодні ситуацію. Над пропозиціями д-ра Борковського і в нав'язанні до звітів президії розвинулася широка дискусія, у якій взяло участь 39 осіб.

У висліді думок доповідачів та широкої дискусії присутні ствердили що:

• Не зважаючи на добру волю та терпеливість у намаганнях президії Комітету для Правопорядку в УККА довести до повної єдности української громади в ЗСА, не можна осягнути ніякого порозуміння із речниками теперішнього УККА і тим

(Продовження на ст. 3)

В Америці

В ТОМУ ЧАСІ як нарід приглядається до урядування президента Роналда Реґена у початкових тижнях, політичні діячі у столиці звернули радше свій зір на співробітників Президента, а зглядно його найближчих дорадників. Як відомо, так звану „велику трійку", як її популярно у Вашінґтоні називають, творять: Едвин Міс, Джеймс А. Бейкер і Майкел К. Дівер, які являються одинокими особами, які не потребують дозволу на вхід до президентського бюра і від яких залежить кого президент Реґен прийматиме на розмові того чи іншого дня. Кругом цього тріюмвірату у Вашінґтоні вже починають творитися „леґенди", хоч Міс у зустрічі з кореспондентами, мабуть зі скромности заявив, що ми, мовляв, „взагалі не маємо жадної екзекутивної влади".

ПОЛІЦІЙНІ ЧИННИКИ заявили кореспондентам, що заарештований помічник кельнера Филип Б. Клайн, якого обвинувачують у підпалі готелю Гілтон у Лас Веґас, Невада, признався до вини, але заперечив, що він це зробив зумисне. На допиті Клайн заявив, що він гомосексуаліст і що він курив папіроси з маріхуани та через неуважність загорілись спочатку газети, а потім килими. Поліція, яка веде допит, щоб встановити справжні мотиви підпалу, не погоджується з таким виясненням кажучи, що готель почав горіти в кількох місцях і аж на чотирьох поверхах. Клайн вже раніш був караний за різні злочини.

З ОГЛЯДУ НА ДОРОЖНЕЧУ помешкань у Вашінґтоні деякі федеральні аґентства вирішили перенести свої бюра на периферії столиці. Першою такою аґенцією є федеральна Комісія зв'язків, яка затруднює 1,600 працівників. Ця Комісія перенесеться до місцевости Раслин у Вірджінії. Перенос буде переводитися етапами, щоб не переривати працю тої важливої Комісії. Знавці кажуть, що на такому перенесенні Уряд заощадить кільканадцять мільйонів долярів.

НА ПРОЦЕСІ ІВАНА ДЕМЯНЮКА у Клівленді виступив, у ролі свідка прокуратури німецький історик Вольфґанг Шеффер, спеціяліст від нацистських злочинів, який заявив, що воєннополоненим, які переходили підготову для служби в політичній поліції, лікарі-ґестапівці витискали спеціяльний незникаємий номер на лівій руці. Підсудний нібито заявив, що такий номер йому витиснули коли він перебував у таборі воєннополонених в Ґрацу, Австрія. Адвокат Івана Демянюка Джон Мартін продовжує твердити, що його клієнт ніколи не виконував служби для нацистів в концтаборах у Треблінці і Собіборі.

СЕНАТОР ВІЛЛІЯМ РОТ, республіканець з Делавару, запропонував, щоб Сенат розпочав слідство над справою падіння іранського шаха Махоммеда Різи Паглеві, щоб встановити чи його упадок, а потім захоплення американських закладників в амбасаді ЗСА не сталися у наслідок несправної діяльности Центральної Розвідчої Служби ЗСА. На думку сен. Рота, федеральний Уряд, а зокрема Конґрес, мусить знати чи розвідча служба брала під увагу ці можливості і загрозу для американських громадян, які у числі кілька тисяч осіб перебували тоді в Ірані. Треба також знати, — заявив Рот, яку ролю в падінні шаха і встановленні влади аятолли Хомейні відігравала, наприклад, совєтська розвідка.

ЗАСУДИЛИ В. СІЧКА

Торонто, Онт. (КПЛ - СКВУ) — З України наспіла вістка, що Володимира Січка засуджено на три роки.

Суд над В. Січком відбувся 9-го січня 1981 року. При кінці січня ц. р. він перебував у Івано-Франківській в'язниці.

Володимир Січко народився в червні 1960 року. Він колишній студент інженерських наук у Києві, проте йому не дозволено продовжувати студії, тому він вчився шоферувати.

Батька Володимира Січка — Петра Січка і брата Василя 4-го грудня 1979 року засуджено на три роки суворого режиму за статтею 187-1 за „наклеп на радянський державний устрій"

Ближчих відомостей про перебіг суду над В. Січком покищо немає.

У МАДРИДІ

М. КЕМПЕЛМЕН ПІДТВЕРДЖУЄ НАСТАНОВУ ЗСА

Мадрид, Еспанія. — Після п'ятитижневої перерви, у вівторок, 27-го січня, тут, розпочалася друга і остання фаза Конференції Безпеки й Співробітництва в Европі.

Амбасадор Макс Кемпелмен, голова Американської делеґації, виступив на Пленарній сесії, 27-го січня, і повторив його приречення, що незалежно від філософських та ідеологічних розходжень, які існують поміж країнами, всі повинні об'єднатися на базі принципу людської гідности.

Він підкреслив знову, що зміна Адміністрації в Уряді ЗСА не означає зміни у цілях Америки: Ми і надалі цілковито віддані, — сказав він, — ідеалам Конференції Безпеки й Співробітництва в Европі і її викликові для нас усіх — зберігати й поглиблювати людські свободи, дбати про пошанування суверенности й незалежности всіх країн і бути відданими справі безпеки і співробітництва поміж усіма".

Амбасадор Кемпелмен також зауважив, що продовжується порушування людських прав, особливо Совєтським Союзом. Він звернув увагу делеґатів на більше як двадцять арештів, судів і подібних переслідувань, які суперечать Заключному актові, і вичислив кілька індивідуальних випадків, які являють з себе грубі порушення цього акту. Він сказав, що „детант" — відпруження не є точним окресленням сьогоднішніх відносин поміж Заходом і Сходом, але що воно (відпруження) все ще лишається метою для всіх, до якої треба прямувати й нарешті осягти.

Він підкреслив, що самі слова, що їх не супроводить конструктивна дія всіх сиґнаторів Гельсінкських угод, не зможуть осягнути повного применення тих угод.

Кінцева фаза Мадридської конференції концентруватиметься на переведенні дискусій і переговорів про нові пропозиції в ділянці науки й технології; турбуватиметься про вільний обмін інформаціями і вільне подорожування з країни в країну, про військову безпеку, людські права й освітній і культурний обмін.

Почалася боротьба за Альбанську базу

Тірана, Альбанія. — Агенство Ройтер та інші інформаційні служби повідомляють, що довкруги Альбанії почалася нова фаза боротьби різних сил, які намагаються перетворити її на свою базу. Найбільшою силою, що робить заходи у цьому напрямі є Москва. Пробує своїх сил також Юґославія, яка боїться окруження Совєтським Союзом у випадку переходу Альбанії на бік Москви Також західньоевропейські держави, а зокрема Західня Німеччина заходжуються здобути прихильність теперішнього комуністичного керівництва Альбанії.

Останнім протектором Альбанії був комуністичний Китай. Однак після смерти Мао Зедона і відходу КНР від скрайніх комуністичних позицій відносини між тими двома країнами попсувалися, а опісля їх зовсім зірвано. Альбанія залишилася без союзників і без допомоги. Допомога зі зовні їй конче потрібна, бо диктатор Енвер Годжа наводив 35 років комунізм, воював з релігією, нищив приватну господарку й ініціятиву, але господарської бази не розбудував, країни не упромисловив й вона не може вижити без допомоги зі зовні. Китай за довгі роки союзу з Альбанією виплатив їй грішми і в товарах понад п'ять більйонів долярів. Мао мріяв про створення „південного протимосковського пояса" з Альбанії, Румунії та інших сателітів, що могли б вийти з московської орбіти. Коли ж це виявилося нереальним, а КНР змінила свою політику після смерти Мао, не стало сенсу Китаєві дарувати такі поважні засоби, яких він сам потребує. Знов же Годжа накинувся на китайський „ревізіонізм", що в його очах є найстрашнішою недугою. Передтим він закидав те саме СССР, а в першу чергу Хрущову й це була одна з причин повного зірвання дружніх відносин між ними.

Інтереси Західньої Европи й Юґославії збігаються у тому, щоб не допустити Москви до гегемонії в Альбанії. Для Юґославії це була б загроза з півдня і південного заходу, що майже рівнялося б окруженню московськими сателітами, а для Европи це загроза Італії, середущій частині Середземного моря й Адрійському морю. Власне тому Західня Німечина швидко розбудовує господарські зв'язки з Альбанією і готова стати її головним кредитором.

Покищо небезпека поєднання Альбанії з Москвою не велика, бо ось появилася книга споминів Енвера Годжі „Рефлексії про Китай" у якій він пише про Брежнєва: „Балаканина Брежнєва про комунізм це так як калатання бляшаної пушки, причепленої до собачого хвоста." Очевидно, що в тих споминах попалося й Китаєві, про який Годжа пише словами з найдобірнішого вуличного словника.

ЗГІДНО З ІНФОРМАЦІЄЮ, переданою з Пекіну „Юнайтед Прес", Денґ Шіяопінґ заявив в четвер, 12-го лютого, що Гуа Ґуофенґа цілковито позбавлено влади та що в дуже короткому часі буде це переведене формально й публічно повідомлено про це. Цю заяву зложив Денґ перед групою французьких журналістів у Пекіні, які поставили йому прямий запит.

ПАПА ВІДБУВАЄ ПОДОРОЖ ПО ДАЛЕКОМУ СХОДІ

Карачі, Пакістан. — Після прибуття Папи Римського Івана Павла II до Карачі, Пакістан, по дорозі до Філіппін, якийсь замаховець спричинив вибух бомби, або вийнятково сильної гранати, яка вбила його на місці та важко поранила принаймні трьох людей. Після відправлення Богослуження Папа відлетів до Манілі, Філіппіни, де його вітали сотні тисяч людей.

До Карачі вступив Папа по дорозі, щоб зложити привіт народам азійського континенту та дати вислів своїх братерських почувань до визнавців ісляму, яких у світі около 800 мільйонів, а яких велика більшість живе в Азії.

На стадіоні, де Папа відправляв Службу Божу, охорона стримала якогось мусулманина, який ніс заховану в мішку ґранату. На сходах до трибуни постала суматоха між охоронниками і замаховцем і в часі того ґраната вибухла. Замаховець згинув на місці, а один охоронник був важко ранений. Ранені також були два християни, які були в поблизу. Вибух не перервав Богослуження, яке Папа відправив до кінця.

Після прибуття до Манілі Папа після урочистого вітання виголосив слово, яке, на думку засобів масової інформації, буде головною напрямною його виступів на Філіппінах та яке виразно з'ясувало ціль його прибуття. Папа сказав: „Католицька Церква мусить ставитися з правдивою увагою до людських потреб наших днів. Вона не може бути індиферентною. Тільки любов може змінити серця і без любови не може бути потрібної реформи структури суспільства".

Слова ці були не лише напімненням для політичних і суспільних діячів, але і для вірних. На Філіппінах около 40 мільйонів населення є католиками, а тільки сім мільйонів належать до інших віроісповідань. З огляду на існуючі політичні розходження й конфлікти, які вже від років мають місце на Філіппінах, 8 єпископів Католицької Церкви — усіх єпископів на Філіппінах є 99 — вислали письмо до Папи, щоб він покищо не приїздив туди. Одначе він власне з приводу тих нерозумінь і зудорів та небезпеки вибуху великого конфлікту прибув туди, щоб оздоровити атмосферу й допомогти розв'язати кризу.

Папа Іван Павло II промовляє на стадіоні в Карачі, Пакістан.

Китай побудував нуклеарний реактор

Пекін, КНР. — Інформаційне аґентство КНР Гсінгуа подало до публічного відома, що китайські вчені побудували великий нуклеарний реактор для мирних цілей. Є це дальший важливий крок Китаю у розбудові нуклеарного промислу і використання атомової енергії для мирних цілей.

Хоч Гсінгуа говорить про той реактор, як дослідний і для наукових цілей, одначе знавці підкреслюють, що його величина вказує на промислове призначення. Це стверджує також комунікат Гсінгуа, в якому сказано: „Тепер Китай є спроможний виробляти й будувати зовсім самостійно атомові електростанції". Всі частини до того реактора побудовані в КНР і з власних сирівців, проєкт створений китайськими вченими, на ніякому етапі до праці не були притягнені позакитайські спеціялісти. Реактор був запроєктований і побудований майже невідомим Південнокитайським інститутом атомової інженерії і дослідів. Китайські джерела подають також, що на терені Китаю відкрито чималі поклади урану, що забезпечує КНР повну самовистачальність.

Уряд КНР є в стадії переговорів з деякими державами й фірмами, особливо з французами в справі побудови декількох атомових електростанцій. З французами навіть домовлено приблизну ціну, тобто коло 1,62 більйона долярів, але тепер та справа може стати неактуальною і китайці можуть самі побудувати їх.

У світі

ЯК ПОВІДОМЛЯЄ АҐЕНТСТВО РОЙТЕР з Ню Делі, конференція так званих неопреділених народів в Ню Делі не зможе видати ніякого ширшого кінцевого комунікату. Конференція перемінилася у форум полемічних виступів і конфліктів. 10-го лютого на конференцію прибув генеральний секретар ОН Курт Вальдгайм, всі заходи якого йдуть на те, щоб зберегти саме існування цього міжнародного єдиним позитивним вислідом тієї конференції були єдиним позитивним вислідом тієї конферйенції були позакулісові розмови делеґатів Маляйзії і В'єтнаму. Предметом тих розмов була справа в'єтнамської окупації Камбоджі. Одначе, ні одна делеґація не подала, чи обидві сторони договорилися в справі виходу в'єтнамських окупаційних військ з Камбоджі. Дійшло також до дипломатичного конфлікту між головою іранської делеґації аятоллою Гашемі Рафсанджані і міністром закордонних справ Іраку Саадуном Гаммаді. Міністер закордонних справ Куби Ізидоро Мальмієрка, як звичайно заатакував ЗСА.

АЯТОЛЛА МАХОММЕД БЕГЕШТІ, який є одночасно головою Найвищого суду Ірану і головою Ісламської республіканської партії, заявив, що слідство, переведене іранськими чинниками проти чотирьох арештованих англійців, виявило їхню невинність, і вони в скорому часі будуть звільнені. Міністер для окремих справ в уряді Махоммеда Алі Раджая і його найближчий співробітник та приятель Бегзад Набаві заявив, що англійці винні й будуть відповідати перед судом. Котра думка переможе, — покажуть найближчі дні. Одначе Б.Набаві перебуває в Ню Делі на конференції неопреділених народів і заки він повернеться й зможе поставити англійців під суд, Бегешті їх може випустити. Що діється з арештованим американським громадянином Зія Нассрі, — невідомо; як також невідомо, де він перебуває. Зія Нассрі, мешканець Ню Йорку, був активний в афганських організаціях, які допомагають афганським самостійникам у боротьбі проти Москви і в тій цілі він подався до Ірану, де його арештовано.

В ІРАНІ ДАЛІ ТРИВАЮТЬ святкування другої річниці революції. Урядові чинники пляново розтягають ті святкування, щоб дати суспільству якесь зайняття. Фабрики не працюють, більшість господарських установ також, так само різні уряди „працюють, коли хочуть"; отже демонстрації й слухання промов виповнює людям час. Після промови президента Абольгассана Бані-Садра до півмільйонової маси слухачів, у якій він виступив проти ісламських фанатиків, а зокрема клеру, йому відповів так само публічно тільки перед значно меншою кількістю слухачів аятолла Бегеші. Бегеші сказав під адресою Бані-Садра: „Ті інтелектуали не розуміють, що значить в Ірані свобода ісляму". А предсідник парляменту Гашемі Рафсанджані у святковій промові заповів, що ісламська революція обійме цілий арабський та ісламський світ і що незабаром буде спинена достава арабської нафти до закордонних країн. Він також сказав, що Іран вже давно був би виграв з Іраком, коли б не допомога Іракові від ЗСА, СССР і Франції.

ПРЕДСТАВНИК КНР на роззброєневу конференцію, яка відбудеться тепер в Женеві, Ю. Пейвен поставив вимогу, щоб СССР і ЗСА зредукували кількість атомових і водневих бомб. Так само на його думку, ці великодержави повинні припинити випробовування нових родів атомової зброї. На цю вимогу КНР ні ЗСА ні СССР не зареаґували.

З ОГЛЯДУ НА ЗАГРОЗУ для Йорданії з боку Сирії, яка розпоряджає значно більшими збройними силами, як Йорданія, й має велику кількість наймодерніших совєтських танків, Уряд президента Роналда Реґена погодився на продаж Йорданії 24 гелікоптерів типу Кобра. Гелікоптери типу Кобра є дотепер найкращою зброєю для поборювання танків. Вони озброєні ракетами ТОВ, прицільне приладдя яких майже несхибне. За невелику відносно суму грошей — всі ці гелікоптери з повним вирядом коштують 114 мільйонів долярів — Йорданія дістала досконалу оборонну зброю проти свого північного сусіда Сирії, яка вже недавно сконцентрувала свої війська з великою кількістю танків на йорданській границі і погрожувала нападом. Останнього часу після схоплення в Бейруті йорданського дипломата терористами з організації, яку підтримує Сирія, відносини між обидвома країнами загострилися і є побоювання, що вибухне льокальний конфлікт.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893

Svoboda USPS (30-420 ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302.
Subscription: 1 year — $30.00, 6 months — $16.00, 3 months — $9.00. UNA members 65¢ a month. Change of address — 50¢. Make checks or money orders payable to "Svoboda".
Postmaster: Send address changes to "Svoboda", P.O. Box 346, Jersey City, N.J. 07303.

Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

Передплата: на рік — $30.00, на півроку — $16.00, на 3 місяці — $9.00. Для членів УНСоюзу 65¢ міс. За кожну зміну адреси — 50¢. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda"

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Страйки і військові маневри

Положення у сучасній Польщі — повне глибокого трагізму. Страйки і боротьба польських робітників є плодом важкого положення країни. Ще важче положення польських селян. 35 років минуло від накинення Москвою існуючої польської системи, чиїм правзором є совєтська система. І дійшла та система до стану, що її ні направити, ні вдосконалити, ні зреформувати, ні хоч би в якийсь спосіб полатати аж ніяк не можна. Кожному ясно, що цю систему можна тільки зламати і вибудувати на її руїнах — нову, але на перешкоді до тієї зміни є брутальна фізична сила совєтських „доблесних" бійців і модерна воєнна техніка.

Нас не дивує така постава Москви. Вона дбає тільки про одне: втримати свою владу, а чи навіть поширити її. Так навчав Ленін, так навчають теперішні лідери в Кремлі. Нас зате дивує така, або ще підліша постава отих різних російських підголосків, які за марний гріш, за відпадки зі стола совєтських вельмож і совєтської „номенклятури" лають і обкидають болотом польських селян і робітників, а з чесних інтеліґентів намагаються зробити моральних покручів і марних та хтивих торгівців сумлінням і переконаннями. Нас безмежно дивує упадок тих українських, польських, російських і інших продажних душ, що тут, у вільному світі, обкидають болотом тих, які там, за залізною заслоною, захищають свої людські права і намагаються забезпечити людське життя для своїх родин.

Ось у такому українськомовному тижневику, що виходить у Ню Йорку якийсь Юрцьо, чи інший подібний до нього лає польських робітників і селян „ворохобниками", закидає їм, що вони „співробітничають із дряхлими лондонськими князями-президентами та прем'єрами польського уряду в екзилі" і т.п., а це з метою, щоб нацькувати на них совєтську силу. Що українським націоналістам закидає той самий Юрцьо „спільну боротьбу за спільну справу з російськими шовіністами і великодержавними" — то це вже чисте безглуздя, бо кожен знає, що українські націоналісти якраз навпаки завжди протиставилися й протиставляться не лише російським шовіністам і великодержавникам, але ще більше марксо-ленінським узурпаторам, які хочуть точнісінько того самого, що їхні побратими шовіністи й великодержавники, а тільки іншого кольору.

Із величезним натиском червона Москва вимагає від польського народу, щоб акцептував раз і назавжди теперішній режим, „владу комуністів і безпартійних". А робить це вона з одним простим розрахунком: через такий режим вона завжди триматиме руку над Польщею і над польським народом. Москва вже готова зректися із якоїсь частини „положень наукового соціялізму", щоб тільки могти тримати нарід у своїх руках. Якогось виходу з важкої ситуації, якихось перспективних надійних реформ вона пропонувати не може, бо сьогодні вже кожен бачить, що тільки реформи й засоби, які зривають з комунізмом, які протиставляться йому мають вигляди на успіх. Усяке продовжування комуністичної системи, навіть з різними нагинаннями її сюди й туди, тривалого покращання дати не може.

У тій безпорадній і безвихідній ситуації СССР пробує відповідати військовими маневрами на вимоги робітників і селян. Власне це краще, як будь-що інше вказує на безвихіддя совєтської влади й совєтської системи, яка діє силою проти нової думки, проти шукання чогось кращого, вищого. І це після року, п'ять, чи десять, а після понад 60 років існування цієї системи. Комплетна духова і соціяльна стерильність марксо-ленінізму та його закляклість у догматичних формулках залишила в руках червоної Москви тільки один інструмент, яким вона може сьогодні послуговуватися. Цим інструментом є сила, а в першу чергу мілітарна сила, чинники масового і бездушного знищування і тому ним у кожній ситуації сучасні володарі в Кремлі послуговуються. Цим самим вони на польські страйки відповідають військовими маневрами, а на шукання нового — реаґують багнетами.

ЧИСТКА В ПОЛЬСЬКИХ УРЯДОВИХ КОЛАХ і комуністичній партії триває далі. До публічного відома доходять щораз нові інформації про фінансові надуживання різних партійних і державних достойників. Боротьба робітників проти воєводи в Бялій-Бєльську і деяких його співробітників була власне умотивована їхніми фінансовими надужиттями. Серед населення Польщі панує переконання, оперте на численних даних, що керівництво комуністичної партії сприяло таким надужиттям, щоб уможливити її діячам краще життя і тим прив'язати їх до себе. Таку методу мала запропонувати Москва, яка в той спосіб хотіла копати пропасть між польським народом і керівними колами, щоб могти легше панувати. Після усунення з партії колишнього прем'єра Ярошевіча, черговим полетів колишній міністер гірництва Влодзімєж Лейчак, якому, крім звичайних надужить, доказано фальшування звітів і різних офіційних даних.

Корнель Крупський

ПОГЛЯД ГІДНИЙ ПІДТРИМКИ І ЗДІЙСНЕННЯ

В американській пресі часто трапляються здорові голоси аналітиків сьогоднішньої ситуації, яким ніяк не можна відмовити слушности. До серії цих голосів також належить стаття п. з. „Америці треба творити союзи радше з народами і націями, чим з режимами". Цю статтю, пера англійського журналіста Генрі Фейрлі, надрукованого 1-го лютого ц. р. у щоденниках — „Вашінгтон Пост" і „Денвер Пост".

На вступі статті автор заявляє, що зменшення потуги Америки дійсно існує, але дебати, що відбуваються на цю тему — дуже плиткі, бож в більшості вони зосереджуються на стані озброєння, яке, якщо б навіть і вдоволяло всі істеричні вимоги, то світ ще далі квестіюнував би американську спроможність готовости вжити свої сили. Більшість тих дебат ведеться у тому дусі, щоб відновити потугу Америки, та щоб вона могла далі йти курсом традиційного відокремлення, яке, у великій мірі, зродилося завдяки тому, що Америка є паном великого простору, маючи тільки двох мілітарно не грізних сусідів.

Інші, які дебатують на цю тему, вважають, що Америка зовсім не потребує збільшувати своєї мілітарної потуги, а тільки її, конечно відновити і творити нові союзи з іншими країнами.

Потрібні союзники

Фейрлі ставить запит — чи Америка є достатньо потужною щоб іти самітньо. Опісля він розглядає це питання і приходить до висновку, що тепер Америка таки потребує союзників, однак, вона повинна шукати тих союзників радше серед народів і націй, чим серед режимів. Як приклад він наводить Іран. Він каже, що „Ню Йорк Таймс" і „Вашінгтон Пост" своєчасно повідомили про те, що режим шаха захитаний. Якщо б в тому часі Америка була звернула всю свою увагу не на шаха, а на іранський нарід то, мабуть, сьогодні американці були б побажаними в Ірані. Варта теж згадати обширну статтю американського проф. Джеймса А. Билла, що була надрукована в журналі „Форейн Афферс" у 1978 році, тобто тоді, коли шах ще був при владі. Мій огляд статті проф. Билла був надрукований в українському католицькому щоденникові „Америка" на початку минулого року (числа 12 і 14) п. з. „Дещо з причин повалення шаха". У своїй цінній статті проф. Билл також радив, щоб Америка спрямувала свій погляд з шаха на іранський нарід.

Фейрлі критикує критерій американського Конгресу, на основі якого американський Уряд уділює допомогу іншим країнам. Він каже, що американські радіопередачі до інших країн занепадають саме тоді, коли їх найбільш потрібно. Він каже, що хтось зовсім влучно сказав, що рух африканських народів за незалежність повинен називатися „Революцією радіотранзисторів", тому що при допомозі тих транзисторів ідеї незалежности продісталися у всі закутини Африки. Ті транзистори, — каже Фейрлі, — є продовженням малих і забруджених памфлетів, що їх з рук до рук передавали індійські службовці, які служили своїм раджам. Тут може бути тільки та різниця, що вони, мабуть, цитували Джона Стюарта Милла, а сьогодні американські радіопередачі повинні постійно цитувати Тому Джеферсона.

Озброюватися, але розумно

Є фактом, — каже Фейрлі, — що в обидвох випадках, тобто, у випадку допомоги іншим країнам, і у випадку світоглядової боротьби, вся перевага може бути по стороні Америки, а не по стороні її противника — Росії, бо совєтська економія прямо неспроможна послідовно допомогти країнам, які її потребують. Фейрлі теж каже: „Немає також доказів на те, що комуністична ідеологія притягає більшість народів у світі". Він твердить, що в змаганні за політичні світогляди на протязі останніх 35 років, комунізм є тим, що програв. Комунізм уже не може претендувати на те, що економічні доктрини принесуть ті користі, що їх люди потребують. Народи світу хочуть отримати те, що їм може дати Захід, а головно технологію, продукти і, не менше, його ідеї.

Совєтський Союз має не тільки танки, літаки, а тепер ще й воєнні кораблі, але понад усе, в нього жорстокість, — твердить Фейрлі. Правда, він уважає, що Америка повинна озброїтися, але розумно.

Автор заявляє, що він є глибоко стурбованим тим, що Америка мусить пошукувати довкола світу за базами, вважаючи, що найбільш певними базами є ті, що куплені за гроші, а він вважає, що більше певними є бази набуті ціною приязні, бо та ціна це: терпимість, вивчення, увага до характерів, ситуацій, потреб та аспірацій кожного народу. На цих основах прийде запевнення і звірення.

Творчі чинники

Автор каже, що Совєтський Союз не розуміє націоналізму, бо марксизм про це не вчить. Так само він не розуміє релігії, а саме ці

(Закінчення на стор. 4)

Михайло Кучер

ВАРТІСТЬ КИТАЮ ЯК СОЮЗНИКА ЗАХОДУ

III

Але що опісля?

Ліберальна опінія Заходу відмовляється зрозуміти небезпеку з боку СССР, його аґресивного імперіялізму. Одначе здивування президента Картера з приводу збройної окупації Афганістану виявило, що і він не розумів небезпеки совєтського імперіялізму, бо все зменшував кошти на озброєння.

Професор Бжезінскі, наробивши собі безліч ворогів у Білому Домі, в цілій країні та навіть у Західній Европі, старався позбавити Президента ілюзій політичного характеру, тоді як Сайрус Венс і Маршал Шулман були ентузіястичними прихильниками детанту. Тому за президентури Картера головною стратегічною картою мав бути, чи може бути Китай. Щоправда, передвиборча заява Реґена дещо поплутала карти і розлютила Китай. Тому будуччина „стратегічної карти" Китаю невідома.

Але що зробить Китай на порозі XXI століття. Що мусіти буде заплатити Захід за евентуальну допомогу проти Совєтського Союзу? Що заплатив Захід Москві за допомогу проти Гітлера — всі знають. Але що заплатить Китаєві — чи не пануванням над цілою західньою півкулею?

Сам Захід вже ледве чи може оборонитись проти агресивного совєтського імперіялізму, тому є „логіка" у союзі з Китаєм.

Залишається неясною роля Японії, нерозумно розброєна після Другої світової війни. Якби не було, чи буде, Японія не хоче забути заграбаних Москвою Курильських островів.

Ліві американські ліберали, болючо, бо несподівано, програвши вибори — всі вони були за Картером, вже ад гок у своїй великій і впливовій пресі стараються підірвати серед народу довір'я до Реґена та критикують наперед те, чого він не зробив і невідомо чи зробить.

Навіть деякі ліві лібералі — таких небагато — затурбовані заником американської сили і впливу у світі. Одночасно вони парадоксально перестерігають проти вжиття тієї невеличкої сили, яка ще існує.

„Марґінальні справи"

Всі напевне вже переконалися, що ЗСА не можуть бути поліцаєм світу, що не можуть зробити у світі все, що хочуть. Тому не можна витрачати силу, яка ще є, на другорядні неважливі т. зв. „марґінальні справи". Тоді не буде вистачаючої сили на головне завдання. Але що є оті „марґінальні справи" і наскільки вони важливі, може сказати тільки майбутнє. ЗСА, на думку лібералів, мають забути „універсальні претенсії", отже залишити їх хіба Совєтському Союзові, чи навіть Китаєві? Після В'єтнаму ЗСА не відважуються вжити своєї сили навіть для „марґінального завдання".

Кому залишити вплив у Перській затоці? Західня Европа та Японія залежать від нафти того району. Тоді чи може стати район Перської затоки ключем до американського ґлобального становища, а залишити „третій світ" як неважливий „периферійний район" Совєтському Союзові?

Західні лібералі, в тому і американські, бояться самого виразу „ідеологічний хресний похід", можливо усвідомлюючи собі блідість своїх ідей. Тоді все таки залишається мілітарна сила як вихідна позиція. І тут ліві американські лібералі наперед бояться мілітарного союзу з Китаєм, формального чи де факто. А причина? також страх наперед. Таким союзом можна зденервувати чи налякати Совєтський Союз, бо... і т. д. Тоді ЗСА опиняться „на ласці" Китаю.

Так у розумінні лівих лібералів совєтсько-московське бажання опанувати цілий світ обертається в „марґінальний інтерес". Одначе вони погоджуються на тому, що доба пасивности та відступу для Америки минула. Але якщо ця доба оформиться у наступ, інтереси ЗСА будуть загрожені. Інакше кажучи, ліві лібералі бояться, що Америка прокинеться із небезпечного сну і постараються стримати апетити Совєтського Союзу. Тому наперед характеризують „китайську карту" як небезпечну не тільки для ЗСА, але й для цілого світу.

Деякі футурологи і навіть політики передбачають, що на землі запанує якась одна соціяльно-політична система. Тоді територіяльні кордони не матимуть значення. Тоді також совєтський Далекий Схід, частину Сибіру і Казахстану заселять китайці, може на спілку з японцями. На уступлення своєї території Совєтський Союз не погодиться. Тоді війна? Але хто її почне перший?

Ідея конверґенції

Врешті можна згадати ідею конверґенції, себто взаємного наближення комуністичних і капіталістичних країн, або змішання (мішанина) соціо-культур-

(Закінчення на стор. 4)

З ГОСПОДАРСЬКОГО ЖИТТЯ

П'ята по величині у світі спілка для виробу електричного приладдя Сіменс Верке в Західній Німеччині, централя якої є тепер у Мюнхені, Баварії, проголосила, що їхні передбачування господарської активности на близький час вельми песимістичні. Карльгайнц Кальке, новий предсідник і екзекутивний керівник тієї фірми сказав: „Перед нами важкий рік". Сіменс має за собою роки буйного розвитку. Ця компанія спроваджувала була десятки тисяч робітників із-закордону, бо не могла дістати достатньої кількости місцевих робітників. У Мюнхені та в інших місцевостях фірма Сіменс набудувала цілі бльоки модерних будинків, в яких перебували десятки тисяч „ґастарбайтерс" — гості робітники, як їх називають у Німеччині — та ті часи належать до минулого. Прибутки за минулий рік упали на сім відсотків, що рівняється тільки двом відсоткам від загального продажу, а далі — тенденція є виразно по лінії спаду. Особливо погано випав балянс першого кварталу нового господарського року, бо прибутки впали нижче двох десятків від продажу. Шукаючи нових прибуткових ринків збуту, Сіменс звернув увагу на ЗСА і робить заходи поширити свій продаж тут. Одначе він буде мусіти перевести боротьбу з японськими електричними виробами, які опанували значну частину ринку ЗСА.

Найбільша американська летунська лінія ПанАм втратила за останній квартал минулого року 60,4 мільйона долярів. Попереднього року за той самий час вона втратила тільки 27,7 мільйона долярів. ПанАм продала свій хмародер у Ню Йорку за 294 мільйони долярів, і таким чином могла замкнути свій річний балянс прибутком. Але це тільки паперовий стан. Не допоміг зріст на 36 відсотків суми обороту з 631,8 мільйона долярів до 856,4 мільйона долярів. Вілліям Сівелл, предсідник ПанАм, на запит про причини поганого стану заявив: „На жаль, покращання у наших летунських операціях, яких ми сподівалися, не здійснилися." Втрати мали також інші велетні летунських ліній такі, як: Істерн, Ейрлайнс, Америкен, Трансворлд.

Французький уряд заборонив доставити Іранові три морські фреґати, улаштовані для вистрілювання ракет, вимагаючи наперед вплати десять більйонів долярів, частинна платність яких припала вже, а яких дотепер Іран не заплатив французьким фірмам. Іранці опротестували французьке рішення, називаючи його ворожим.

Господарське положення Польщі гіршає дуже швидко. Закордонні борги, які вже зросли до понад 23 більйонів долярів, швидко зростають далі, бо немає достатніх засобів для покривання припадаючих рат, а навіть для заплати відсотків і обслуги позиченого капіталу. Продукція електричности впала на три мільйони кіловат-годин, сталі на понад 700,00 тонн, конструкція житлових будинків, яка й так завжди відставала на 10 відсотків, аґрарна прогукція на 9,2 відсотка, продуктивність праці на два відсотки. Зате платні зросли на 11,5 відсотка. Торговельний балянс із сателітніми країнами, що приносив річно 330 мільйонів надвишки, приніс 900 мільйонів дефіциту, а балянс закордонної торгівлі з вільним світом приніс за минулий рік 1,7 більйона дефіциту. Зрушити польську господарку з теперішнього мертвого пункту може тільки коло чотири нових більйонів долярів, які слід вимпувати в господарську систему. Одначе загально припускають, що Захід вимагатиме не лише фінансових, але й політичних ґарантій для таких високих нових кредитів, а у випадку совєтського наступу на Польщу взагалі відмовлять

Промисловий валовий продукт Західньої Німеччини впав на протязі місяця грудня на 1,5 відсотка, а за цілий 1980 рік на 5,6 відсотка в порівнянні з 1979 роком. Зате конструкція новобудов за той самий місяць упала на 4 відсотки, а надалі також втримується тенденція спаду, хоч цифрових остаточних даних ще немає.

Американська автомобільна фірма Форд в Англії знову звільнила з праці 3,400 робітників. Таким чином звільнено дотепер тією фірмою 19,000 робітників. Компанія розпочала інтенсивні розмови з профспілкою водіїв важких автомобілів, які є одною з причин поганого стану деяких відділів Форда на терені Англії. Водії заблькували деякі фабрики Форда в Англії, протестуючи проти того, що продукти тих фабрик перевозять на терен Бельгії й інших европейських країн не вони, а незалежні транспортні фірми. Дирекція Форда заявила, що вона не може платити зависоких коштів транспорту своїм водіям, бо прийдеться замикати фабрики, а незалежні фірми доставляють товари швидше й набагато дешевше. Профспілка відкинула арґументи фірми й тепер ідуть формальні переговори.

ГУБЕРНАТОР НЮЙОРКСЬКОГО СТЕЙТУ Гю Кері підтвердив інформацію з Токіо, що Японія намагається отримати дозвіл від стейтового уряду на будову великої автобусової фабрики і що одна з японських компаній обіцяла прислати до ЗСА пробні автобуси, дуже економні і вигідні. Кері відмовився, однак, входити в подробиці цієї справи, але обіцяв, що на найближчій пресовій конференції він подасть до відома усі детайлі розмов між стейтовим урядом і японськими компаніями.

ЩОБ НЕ СОННИМ СНИЛОСЬ

НА ПЕРЕЛОМІ

Написав проф. д-р Борис Андрієвський
(Стаття написана в 1956 році)

IV.

За теперішній стан УНРади також поносимо відповідальність і ми, бо ми нічого не зробили, щоб поліпшити справу. Ми навіть зігнорували відому статтю урядуючого голови УНРади Івана Багряного, який в ім'я єдиного національного фронту, сам бувши прихильником цієї формації, пропонував обговорити можливість створення іншої форми національної репрезентації, що об'єднала б усіх українців.

Вийшовши з УНРади і провадивши боротьбу проти неї, ми зробилися в очах широких мас східніх українців ворогами й розбивачами.

Одрізавши всі пляни до східнього українства, ми залишилися реґіональною галицькою партією, що не має сил і права претендувати на універсальні загальноукраїнські позиції. І не випадково, дошукуючись причин одходу східніх українців з Організації, я дістав примітивне і убоге вияснення, що „східняки не мають націоналістичного виховання, через те вони приходять і відходять".

Та справа з проблемою східніх українців не є така безнадійна, як то виглядає на еміґрації.

Матеріяли 1950 року, що надійшли від Проводу Націоналістичної Організації на батьківщині, виявили глибоке зрозуміння ваги східніх українців у революційному процесі. Зокрема Полтава, у блискучій статті, присвяченій стратегії визвольної боротьби, змалював націоналістичну організацію в Галичині як фортецю, що висуває далеко на схід України свої аванпости. Він просто узалежнив кінцевий успіх визвольної боротьби від зрозуміння східньо-українського масиву і від активної участи східніх українців у революційному процесі.

Міркування Полтави були не тільки теоретичною концепцією, вони перетворилися в систему всієї практичної роботи підпілля. Досить згадати наказ СВ про розстріл кожного аґента НКВД — галичанина і заборону смертного вироку для аґента — наддніпрянця; цей наказ пропонував спробувати перевиховати аґента-східняка; у цих людей слово не розходилося з ділом.

Ми стали еміґраційною партією, політично далекою від нашого пня на батьківщині.

Громадська праця Організації

Організація розуміла громадську працю досить своєрідно. Вона найменше цікавилась соціяльною суттю громадського органу чи його суспільним призначенням, здебільша розглядаючи його як арену для політичної гри. Там, де ми відчували силу, опановували громадську організацію цілком, а ті організації, де наших сил бракувало, ми робили форумом боротьби з іншими політичними групами. У всякім разі наша участь в громадській праці обумовлювалася не соціяльним обов'язком, а певними політичними й тактичними мотивами. Річ ясна, що, йдучи до громадських організацій, ми ніколи не керувалися діловими міркуваннями, а через те й не цінували діловий елемент, здатний провадити цю нелегку працю. Одним помахом ми недавно повалили СУБ в Англії, вигнавши людей, що фактично на своїх плечах винесли увесь тягар його організації й щоденної праці.

Та найяскравішою демонстрацією того були перевибори СХС у 1950 році. СХС, корисна харитативна організація, що стала в пригоді великій масі українців, спромоглася в процесі своєї діяльности створити видатний актив, що фактично й керував цієї інституцією. Але, на біду, молодикам-бандерівцям, що мали великі заслуги в боротьбі з УГВР – опозицією і були ворогами найменшого порозуміння з нею, спала на голову геніяльна думка — на всі 13 постів екзекутиви й контролі висунути... 13 членів організації. Ми відбули спільну нараду за участю Провідника. Ніякі арґументи СХС – діячів, членів Організації не переконали Провідника і він, погодившись на пропозицію представника області, видав наказ проводити на виборах 13 членів Організації. Справа закінчилася компромітацією, бо обурений СХС – актив навіть разом з деякими членами Організації, відбили цей замах на громадське добро.

А тепер ми занесли руку на УКК, і, аґітуючи не сплачувати національного датку, рішені повалити його тільки за те, що він уділив якісь субсидії УНРаді й УГВР. Нас не цікавить політична робота УКК серед конґресменів, ми готові зіґнорувати його культурну працю серед українців в Америці, ми не цінуємо навіть того, що УКК є єдина організація в світі, яка в межах одної держави об'єднала чисто всі українські політичні групи, бо для нас УКК є тільки арена політичної гри, де ми зводимо бої з УНРадою і УГВР. Я певен, що нам не дозволять повалити УКК, але фонди цієї організації ми значно зменшимо, а то значить, зменшимо силу спротиву московським впливам в американському політичному світі, зменшимо видатки на культурні потреби, звузимо можливість українцям — скитальцям в Европі еміґрувати до Америки. Але то нас не цікавить, ми — наша — єдина ціль позбавити УНРаду й УГВР субсидій.

Ми не були конструктивною силою в громадській праці.

Третій розкол

Ми дійшли до повного краху цілої системи Організації, до банкрутства вождя цієї системи і водночас раба її. Політична безвихідність, в яку зайшла Організація, вже давно відчувалася багатьма відповідальними членами, але надія, що ОУН на землях полагодить конфлікт на еміґрації і виведе її на нові шляхи, жевріла в душі кожного і задержувала в кожному почуття послуху.

Але так не сталося. Провідник не виконав наказу ОУН і, прикриваючись словами вірности їй, заніс руку на саму Організацію Націоналістів на Землях. З погляду системи, яку він обстоює, це є послідовно і зрозуміло; бо його прероґативою є карати й милувати всіх членів Організації, де б вони не були — чи в тяжкій боротьбі проти ворога чи тут на еміґраці.

(Продовження буде)

У Ню Йорку...

(Продовження зі стор. 1)

треба уважати переговори за закінчені:

• Присутні одобрили дотеперішню працю в тому напрямі президії Комітету для Правопорядку і висловили їй признання;

• Присутні уповажнили президію до дальшої дії, що її оформив д-р Б. Шебунчак у таких чотирьох точках:

1) Дати право президії докооптувати дальших членів, зокрема із молодих професіоналістів;

2) Доручити президії випрацювати якнайшвидше плян дальшої дії;

3) Переводити відвідини поодиноких місцевостей з інформаційними доповідями;

4) Створити для Комітету фінансову базу діяння.

Окремо присутні підкреслили важливість, а то й конечність інформації громади у пресі та доповідями із точним з'ясуванням сьогоднішньої ситуації, її причин та чому аж 27 організацій стоять сьогодні в опозиції до того проводу УККА, який був обраний на XIII Конгресі. Висловлено бажання саме для інформації громади передрукувати окремо: 1. звіт д-р І. Флиса п.н. „Безславний XIII Конгрес", 2. докази переступлення статуту на XIII Конгресі, 3. статтю ред. Івана Смолія п.з. „Щоб було ясніше, де причини кризи в УККА".

Закликом до конструктивної праці у своїх громадських організаціях д-р І. Флис закінчив наради.

Д-р П. Мірчук відвідав СУМ в Арґентині

У січні цього року відбувся на Оселі СУМ „Веселка" біля Буенос Айрес в Арґентині двотижневий відпочинково-виховний табір для юного СУМ-у й одночасно вишкільний табір для виховників і членів команди табору.

На прохання Крайової Управи СУМ в Арґентині Центральна Управа СУМ вислала на цей табір відомого виховника СУМ д-ра Петра Мірчука. На протязі двотижневого тривання табору д-р Мірчук був головним виховником відпочинково-виховного табору й одночасно вів вишкільний табір, стараючись поставити його на рівні вишкільних таборів, які відбуваються кожного року у ЗСА. Цей табір викликав особливе зацікавлення учасників, бо дав їм багатий матеріял і вказівки для пожвавлення праці в осередках СУМ в Арґентині.

Захоплені ідеями й програмою праці СУМ учасниці вишкільного табору з Чако й Ріо Негро постановили заснувати осередки СУМ і в тих далеких від Буенос Айрес провінціях, а також звернути увагу і на провінцію Місіонес, де живе багато уктаїнців третього й четвертого покоління.

При цій нагоді д-р П. Мірчук відвідував вечорами шість філій „Просвіти". У своїх доповідях він звернув увагу на важливість виховання молоді в національному дусі, закликавши батьків, щоб вони допомагали керівникам Осередку СУМ в даній місцевості в їхній корисній праці.

Д-р Петро Мірчук взяв участь також у викладах філії Українського Католицького Університету в Буенос Айрес. Він дав студентам сконденсований виклад історії України від початків формування українського народу дотепер. Кругло сорок слухачів — студентів і абсольвентів арґентинських університетів слухали державницьку інтерпретацію тисячелітньої історії українського народу, яка наповнює гордістю приналежности до великого народу.

У своїх доповідях д-р Мірчук подав теж короткі інформації про життя українців в ЗСА та їхні сьогоднішні проблеми.

Сумівська Пресова Служба

Вітаємо арґентинців!

Як хтось випадково перечив у числі 13 „Свободи" з середи, 21-го січня ц.р., повідомлення про заплянавану Другу зустріч колишніх жителів Арґентини в днях 12-13 вересня ц.р. на Союзівці, то про це телефонами розкажуть вам добрі приятелі. Таких телефонічних розмов я вже мав багато: „Читав?... Ну, нарешті, догадалися...

Тим разом поїдемо вже з внуками...Замовляй скоро приміщення на Союзівці, щоб не було запізно..."

Та найбільше питань, хто і скільки прибуде на цю зустріч із справжніх арґентинців? Вгадують число, прізвище, ділять на рубрики: напевно; ні; може; ке се жо...

Справді це не тільки зустріч колишніх жителів, але також справжніх жителів Арґентини. З'їздовий комітет, чи пак „Хунта", вже напевно почав діяти тут і там. Простіть мені і нам гріха, але хтось, напевно зі заздрости, сказав: „Та що їм там тепер у Арґентині? Вони мільйонери!". Ми колись, будучи там же, оперували грошовими одиницями, а тепер все на мільйони.

Як хто в листі напише, скільки заплатив за нове „коче-авто", то я мушу послуговуватися калькулятором й обчисляти на простий рахунок. Чи припадково наші друзі арґентинці не мають де на Гадсоні чи Ляважоль потаємно машинки, сконсруйованої в „тажері" Степана Тауридзького, що друкує „зелені", бо хто приїде у відвідини — не щадить грошей на всякі закупи.

При цій зустрічі, якщо з „Есейси" відлетить один літак до Ню Йорку, то при поворотній дорозі до „Буйнесу" буде замовлених ще два на карго-багаж. Скажете — переборщую? Ось вам приклад: Михайло Данилишин відлетить бодай із трьома валізками книжок „Українці в Арґентині" його авторства. Ці книжки на зустрічі в моменті розпродасть знайомим, отже не повезе порожніх валізок домів. Це саме зробить мій приятель Мирон Самоверський зі значками. Ми раді, що гості залишать багато „зелених", бо як поправимо нашу економіку? А вона представляється зле, „мальо", „мальо".

Все зробимо, щоб наші гості з Арґентини почувалися, як в себе дома. Місток на потічку перед в'їздом на Союзівку переіменуємо на „Пуенте Урібуру", а „авенідою Рівадавія" в'їлете на „Пляса де Мажо" перед адміністраційним будинком. В офісі цього будинку, як запитаєте, де маєте приміщення; не будьте здивовані, як дістанете відповідь, що в будинку „Буенос Айрес", себто так буде змінена хвилево назва будинку „Київ".

Перед будинком буде стояти великий самовар із гарячою непереваренoю водою для всіх, що будуть пити „жерба мате". Із долу, з кухні, почуєте запах чисничку „чімічуррі", бо кухня Союзівки, влаштовуючи арґентинські вечори під час сезону, ознайомлена із цією заправою до м'яса.

Над дверима їдальні зробимо напис, що цілком відповідає правді, — це колишній слоган „коме бєн і гаста поко", їж добре за малою заплатою! „Асадо"- м'ясо американське дуже худеньке, що навіть буде міг їсти наш адоптований арґентинець Хуансіто Ікер.

Традиційним обіймам, „абрасо кріожо", не буде кінця. Здорово не клепайте по плечах, бо в нас багато хто хворіє на артрит і то на такий гострий, що навіть купелі в солі із „Карус" не помагають. Також нові працівники Союзівки — наші земляки із Польщі — можуть сказати "цо, оні бійон сєн?...", або пес Чемний може загавкати і перемінитися в Нечемного.

Бачите — це щойно початок. Ви вітаєтеся й обнімаєтеся з колишніми друзями. Другим разом напишу про дальшу програму Зустрічі. Навіть подам, як увінчалися переговори нашого члена з'їздової „Хунти" Михайла Івасівки в справі заанґажування бродвейського „шову" „Евіта" на Союзівку під час зустрічі...

Очевидно, як хтось скаже: „Нехай він не пише „макані" нісенітниць, бо ми і так громадно приїжджаємо", — з болем серця буду мусіти замовкнути...

Дон Естебан

Загальні збори 94-го Відділу УНС в Детройті

Засноване в 1916 року Т-во ім. М.Шашкевича, 94-ий Відділ УНСоюзу, через свою активність і вклад праці задержує надалі характер і значення повноважної установи метрополії Детройту. Його загальні збори відбуті в неділю, 8-го лютого цього року, були наче його дзеркалом.

Зборами проводила президія в складі: М.Кончак — предсідник, Матвій Борискевич — секретар, М.Бабій і Р.Татарський — члени. Ще на початку зборів гарне враження викликали друковані звіти управи із статистичними даними за сім років. Їх одержав кожний учасник. Вичерпні пояснення звітів подав фінансовий сектретар і душа Відділу Роман Татарський, вказуючи на найважливішу ділянку, тобто приєднування нових членів для УНСоюзу. На протязі поданих у звіті років приєднано до Відділу 496 членів. В тому Р.Татарський приєднав 452, В.Бойд-Борискевич — 44. З того Відділ міг покрити щорічні втрати членства, тобто смертність та інші причини, і тільки брак — чотирьох — членів у молодечому Відділі не вдалося вирівняти.

Як громадська установа, Відділ дбає також про потреби громади, приділивши в минулому році понад 500 дол. на українознавчі студії в Гарварді, українознавчі школи, будову захисту для старших „Українське Село" тощо. На цих зборах та**кож виасиґновано 200 дол. на видання документальної праці про штучний голод в Україні 1932-33 рр. та на українські вищі школи.**

Привіт від управи Окружного Комітету УНСоюзу зложив Василь Папіж, пресовий референт, який разом з Ярославом Базюком, фі**нансовим референтом, взяли участь у зборах. У своєму слові-привіті В.Папіж вказав на цілу низку громадських діячів, які в минулому своєю активністю залишили добре ім'я Відділові. Зокрема зупинився на сучасних діячах, а особливо на праці Окружного К-ту УНС, де Відділ є однією двадцятою складовою частиною, а 53 приєднаних членів УНС у 1980 році становить 28.4% призначеної квоти для Округи, отже більше, як четвертину.**

Прослухавши звідомлень **інж. В.Колодчин в імені членства висловив признання управі за зразкову працю в минулій каденції і запропонував її вибрати на нову. Внесок прийнято одноголосно і до управи увійшли: Микола Кончак — голова,** Дмитро Басько — містоголова, Роман Татарський — фінансовий секретар, Матвій Борискевич — протоколовий секретар, М.Майструк — заступник протоколового секретаря, Михайло Бабій — касир, О.Михайлюк — заступник касира, Контрольна комісія: Володимир Бойд-Борискевич, Теодор Судомир і Іван Цар. Делеґати до Окружного Комітету УНС: інж. Василь Колодчин і Теодор Судомир.

У заключному слові перевибраний голова М.Кончак зложив подяку учасникам цих загальних зборів, що мали наскрізь діловий ха**рактер, і запросив на перекуску, яку дбайливо приготували пані —** Єлисавета Борискевич і Е.Татарська.

В.П.

Виправлення помилки

РОКИ, НЕ ДНІ

В інформації „Руденко, Щаранський, Орлов і Петкус номіновані на нагороду Нобеля", надрукованій у числі газети з 14-го лютого ц.р., помилково надруковано, що 26 засуджених членів Гельсінкських груп відбувають тепер 162 дні загального ув'язнення. Має бути: 162 роки ув'язнення.

Замість квітів на свіжу могилу

бл. п.
Д-ра ЯРОСЛАВА ВОЄВІДКИ

складаємо 50.00 долярів
на ФОНД „СОБОРУ ПРЕСВЯТОЇ РОДИНИ" в Вашінґтоні, Д. К.

В глибокім смутку —
Оля й Роман ХОРТИКИ

замість квітів на свіжу могилу
Матері Дорогого нам ОЛЕСЯ

бл. п. МАРІЇ БІЛАНЮК

на УКРАЇНСЬКИЙ НАУКОВИЙ ІНСТИТУТ ГАРВАРДСЬКОГО УНІВЕРСИТЕТУ
складаємо 50.00 долярів.

Марія і інж. Орест ГЛАДКІ

В глибокому смутку і жалю повідомляємо Родину, Приятелів і Знайомих, що в Україні, у Львові, 28-го листопада 1980 р., помер

наш Найдорожчий
СИН І СЕСТРІНОК

бл. п.
Д-р БОГДАН БАК

музиколог, композитор, скрипаль і професор музики.

Горем прибиті:
мати — МАРІЯ БАК АНДРУСЕЧКО
дружина — ОЛЬГА БАК
син — РОСТИСЛАВ БАК
Тітки з Родинами в Америці і Канаді
Ближча і дальша Родина в Україні

Помолімось за наших друзів.

ЗАУПОКІЙНА СВЯТА ЛІТУРГІЯ

за спокій і вічну радість душ померлих Членів Фонду Катедр Українознавства.

Впреп. о. протопрес. Іван Ткачук відслужить Заупокійну Святу Літургію, в суботу, 21-го лютого 1981 року, о год. 10-ій ранку, в УПЦеркві Всіх Святих, в Ню Йорку, Н. Й., за Блаженної Пам'яті:

МАРІЮ БІЛАНЮК
інж. АНАТОЛІЯ ВАСИНЧУКА
д-ра ЯРОСЛАВА ВОЄВІДКУ
ІЛЛЮ ГОРНЯКА
ІВАНА ГРЕБЕНЯКА
РОМАНА ГРЕБЕНЯКА
інж. БОРИСА С. КРИНИЦЬКОГО
ОМЕЛЯНА МАЦІЛИНСЬКОГО
РОМАНА В. СМУКА
БОГДАНА СТЕЛЬМАХА
ПЕТРА ФИЛИПОВА
ПЕТРА ШИМКА

Наступне Заупокійне Богослужения відправить о. протопрес. Іван Ткачук в березні ц. р.

Всіх Вп. Членів ФКУ просимо про молитви за померших наших друзів. Де б Ви не були, помоліться в часі відправи Заупокійної Богослужби, щоб поєднатись з нами в поході молитов до Всевишнього за тих, що творили добро.

Вічна пам'ять померлим Членам ФКУ.

ГОЛОВНА ЕКЗЕКУТИВА
ФОНДУ КАТЕДР УКРАЇНОЗНАВСТВА (ФКУ)

Вартість Китаю...

(Продовження зі стор. 2)

ного типу. Деякі соціологи гадають, що будуччина не належить ані комунізмові, ані капіталізмові. Цей тип культури називають інтегральним. Зрештою, тоталітарна система, як така, не нова людству. Подібні системи існували у стародавньому Єгипті, Візантійській імперії і в давньому Перу. Різні ідеології виправдували таку систему.

Китайці мають свій ГУЛ-аг, але без китайського Солженіцина. А це важливе.

За влади Мао на території континентального Китаю на совєтський зразок була густа сітка таборів „трудового виховання" або „перевиховання". Табори були майже біля кожного міста, або в слабо населених областях. Гнали туди людей без усякого суду за недоказане обвинувачення в контрреволюційній діяльності, у „нездорових настроях" або просто на основі анонімного доносу.

Кількість в'язнів, очевидно, невідома, але нараховується мільйонами. Тепер в'язнів менше, але все одно їх залишається десятки тисяч, або й мільйон.

Офіційний орган „Женьмінь Жібао" писав, що в таборах (поза в'язницями) перебуває 50 відсотків в'язнів. Є табори на 10 тисяч в'язнів, або на сорок тисяч. В'язні добувають скелі ручним способом без усяких машин. Праця від 6-ої год. ранку до 6-ої вечора. Відпочинковий день раз на два тижні. Видобуток каміння міряється кошиками. За невиконання норми — ізолятор.

Харчування — зварене в парі тісто з кукурудзяної муки ранком і увечері. На обід — рідка юшка або також рідка каша. Двічі в місяць шматочок товщу.

Найчастіше в'язні будують залізничні шляхи, або взагалі шляхи. Тепер більшість таборів знаходиться у незаселених районах Тибету із суворим підсонням. Табори огороджені густим плотом (стіною) із кільчастим дротом з сторожевими баштами на рогах і собаками.

Будовано шлях Китай-Пакистан силами в'язнів плюс вояки. Шлях йшов крізь Гімалаї. Праця продовжувалася і зимою. Люди гинули від обвалів, падали у прірви, замерзали в наметах без опалу.

Як і в Совєтському Союзі в'язнів після відбуття кари затримують як наємну силу. А коли хто рідко — виходить з табору, то в документі має цілу систему „мінусів" міст, де йому заборонено жити.

І тепер, ніби за „відлиги", влада хвалить систему примусової праці як добрий засіб перевиховання.

Погляд гідний...

(Продовження зі стор. 2)

чинники, — каже Фейрлі, — творять народи і нації. Вони обидва є ядром американського розуміння і тому вони дають запевнення глибокої, постійної та пожиточної переваги. Приязнь і союзи є неможливими там, де ці чинники недоцінюють. А щоб ці чинники використати, а також щоб використати інші переваги американської ідеології та добробуту, Америка потребує встановити політичні та адміністративні регуляції.

При кінці своєї статті Фейрлі подає один приклад. Він каже, що є велика надія на Союз Південносхідніх Азійських Країн, до якого належать Індонезія, Малайзія, Філіппіни Сінгапур і Таїлянд, вони бо є об'єднані спільною метою: підвищити достаток, зміцнити незалежність,а понад усе, протиставитись комунізмові. Навіть Японія підтримує ці країни, даючи їм своє багатство. Не зважаючи на це, — каже автор, — тяжко знайти інших п'ять країн, які позначувалися б більшою індивідуальністю у їхній історії та характері.

Як сказано в заголовку нашої статті, погляд Фейрлі заслуговує на підтримку, бо здійснення цієї ідеї у світі, здійснило б і мрії українського народу — бути суверенном своєї землі, бо щойно тоді, якщо наш нарід свобідно плекатиме свою мову, релігію і культуру в загальному, він напраду стане рівним серед вільних народів.

Дописи з життя громад, установ, організацій чи осіб мають бути не довші за три сторінки машинопису, писані через два інтервали і лише на одному боці листка паперу. Якщо допис писаний рукою, слід також дотримуватися великих відступів поміж рядками й писати розбірливо. Дописи слід надсилати до десяти днів після відбуття даної події. Редакція застерігає за собою право скорочувати дописи й правити мову. Просимо дописувачів подавати повні імена і прізвища, не скорочуючи їх. У випадку англійських імен чи назв треба дати в дужках і їх.

ДО ВСІХ ЧЛЕНІВ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

Дозвольте пригадати Вам, що вкладки повинні бути вплачені вже в першому дні місяця, коли припадає чергова платність.

Тому проситься належні вкладки вирівнювати не пізніше, як 25-го дня даного місяця.

ГОЛОВНА КАНЦЕЛЯРІЯ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

УКРАЇНСЬКА СВІТЛИЧКА ДОПОМАГАЄ БАТЬКАМ ВИХОВУВАТИ ДИТИНУ.

На вічну пам'ять Євгена Колодія

„Даню, перестрій мені гітару" — скільки разів я чув ці слова з уст незабутнього мого друга Геня! Вони нагадують мені соняшні дні нашої молодости, коли ми разом ходили під Дівочий Інститут на серенади.

Ці слова несуть мене у споминах до школи Шашкевича та української гімназії на Словацького, де ми разом сиділи за шкільною лавкою; нагадують про наші безжурні дні над берегом Сяну та чудові вечори, де гуторили допізна, а Геньо розвеселяв нас своїм своєрідним і не запозиченим гумором.

Перемишль — „західній Бастіон України", був тоді під великим натиском зі сторони уряду, який усіма силами старався польонізувати особливо два передмістя: Львівське Болоння та Вовче. Були там вже деякі мішані подружжя і багато добрих українців не володіли як слід українською мовою. Родина Колодіїв була взірцем традиційного українства і, хоч батько Євгена був державним урядником, я ніколи не чув у їхній хаті польського слова.

Існувала тоді пекуча потреба організувати менш свідомих українців, що вдалося перевести за допомогою спортової дружини „Сян" та читальні „Просвіти" на Болонні. Було дуже трудно притягнути нових членів самими патріотичними гаслами. Тому треба було уживати гри у „фербля" або „пінг понг", щоби „новаки" привикли заходити до домівки „Просвіти". Згодом майже усі стали членами драматичних гуртків, хорів і т.д.

До успіху цієї акції крім Євгена Колодія причинилося багато інших Болонських „хлопців", і згодом читальня „Просвіти" стала терном у боці польського уряду.

Геньо не був „гура"-патріотом, але усе був готовий перебрати рисковні громадські обов'язки, коли зайшла потреба. Його лагідний характер та золоте серце — це були прикмети, за які він був популярним між ровесниками. Коли дістав „двійку" або мав інший клопіт, Геньо типічно не карав свого окруження сваркою, а прямо...лягав, щоб „переспати біду".

Моя остання зустріч із Євгеном Колодієм на з'їзді Перемишляків на Союзівці минулого року була неначе сном про молодість. Знову довелось мені перестроювати його гітару і знову блиснув він своїм гумористичним талантом.

Не думалось тоді, що це вже остання наша зустріч. Дорогому і незабутньому Геньові за довгі роки скитальщини напевно не раз доводилося багато „бід" переспати, але ця остання, ця найжорстокіша — тяжка недуга — змусила його до вічного сну, хоч болючо передчасного сну.

Відійшов від нас — його друзів — св.п. Євген, але в наших думках і мріях про срібнолентий Сян та Львівське Болоння завжди буде і незабутній Геньо, бо цю болючу втрату його друзям ледве чи вдасться „переспати."

Д-р Богдан Волянський

ВІДІЙШЛИ ВІД НАС

ВАСИЛЬ ЯМКА, член УНС Відд. 446 ім. Бласса - Данилишина в Кірклендь Лейк, Онт., Канада, помер 24-го жовтня 1980 р. на 80-му р. життя. Нар. 1901 р. в Україні; членом УНС став у 1957 р. Залишив у смутку Анну Ямка. Похорон відбувся 27 жовтня 1980 р. на цвинтарі Кірклендь Лейк, Онт. Канада.

Вічна Йому Пам'ять!
Секретар

АНАСТАЗІЯ САБАТОВИЧ, членка УНС Відд. 316 в Рочестері, померла 19 грудня 1980 р. на 56-му р. життя. Нар. 1924 р. в Кадобне, пов. Калуш; членкою УНС стала в 1972 р. Залишила у смутку чоловіка Йосифа, доньку Ірену і сина Петра. Похорон відбувся 22 грудня 1980 р. на цвинтарі Голі Сепалчер в Рочестері, Н. Й.

Вічна Їй Пам'ять!
Секретар

МИХАЙЛО ПЛЕШКАН, член УНС Відд. 27 Т-ва Орлик в Ірвінгтоні, Н. Дж., помер 20 грудня 1980 р. на 85-му р. життя. Нар. 1895 р. в Україні; членом УНС став у 1953 р. Залишив у смутку приятелів. Похорон відбувся 23 грудня 1980 р. на цвинтарі Фермонт в Нюарку, Н. Дж. Всі ощадності залишив на доброділні цілі.

Вічна Йому Пам'ять!
Роман Лапичак, секр.

СТУДІЙНІ ПОЗИЧКИ

БРАТСЬКА СЛУЖБА УНСОЮЗУ ДЛЯ СВОЇХ ЧЛЕНІВ

СТУДІЙНІ ПОЗИЧКИ УНСОЮЗУ

Починаючи з днем 1-го листопада 1980 р., діти у віці до чотирьох і пів року, які будуть забезпечені на суму 15,000 долярів життєвого забезпечення, матимуть гарантовану студійну позичку на суму 5,000 дол. Якщо вони будуть забезпечені на суму 25,000 долярів життєвого забезпечення, їм буде гарантована студійна позичка у висоті 7,500 долярів.

Діти у віці від 5-10 років, забезпечені грамотою на суму 15,000 долярів, матимуть гарантовану студійну позичку на суму 4,000 долярів. Якщо вони будуть забезпечені на 25,000 долярів, матимуть гарантовану студійну позичку на суму 6,000 долярів. В даному випадку, забезпечення в УНСоюзі мусить бути грамотою ключи Р-20.

Формальне повідомлення про гарантовану позичку буде вислане разом з грамотою забезпечення, коли вона видана після 1-го листопада 1980 р.

Грамота мусить бути постійно повноправною та з заплаченими всіми вкладками до часу признання студійної позички і на протязі часу її сплачування.

На час позички і її сплачування, грамота мусить бути призначена УНСоюзові, як гарантія позички. В часі уділювання позички і коли член-студент має менше, як 21 років, сплату позички мусить гарантувати одно з батьків, або опікун.

Студійна позичка буде розложена на протяг 4-ох років на оплату за студії на коледжі, чи другій високій школі.

Сплачування позички зачинається три місяці після закінчення студій апліканта і вона мусить бути повністю сплачена не більше, як 20-ма чверть-річними ратами.

У випадку, коли б час студій, на який позичка була уділена, був скорочений або перерваний, негайно після цього починається час сплачування позички.

На позичці є малий відсоток у висоті 3% річно від затягненої суми позички. Ці відсотки нагромаджуватимуться на протязі навчання і вони мають бути плачені в часі сплачування позички.

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНС

СУБОТА 21 ЛЮТОГО, 1981 РОКУ.

НЮ ЙОРК, Н. Й. Річні збори Т-ва „Дністер" 361 Відділ УНС, о год. 2-ій по пол. в Українському Народному Домі при 140 Друга Авеню в Ню Йорку, кімната ч. 25. На порядку нарад: відкриття, звіт Управи і Контрольної Комісії, дискусія і вибір нової Управи на 1981 рік. На зборах буде присутній головний організатор УНС Василь Оріховський. Присутність членів обов'язкова.

Управа

Вступайте в члени УНСоюзу!

Різне